

Statsrevisorernes Betænkning, der er den specificeret i en 20—30 Underposter, og naar vi tage nogle af disse Hovedposter, saa se vi, at der i de forskellige Aar, som jeg har nævnt — jeg kan dog ikke oplyse det for 1894, da jeg ikke har kunnet finde nogen Betænkning for 1894 her i Rigsdagsbygningen, i alt Fald ikke i Biblioteket — er der i 1897—98 til Ekstratog paa Banerne brugt 6,439 Kr., i 1898—99 6,076 Kr., i 1901—02 findes ingen Specifikation, i 1902—03 14,417 Kr. Det er i høj Grad varierende Beløb. Jeg ved ikke, hvor meget af Konto I. der nu skal anvendes. Hvis vi tage en anden af de specificerede Bevillinger indenfor Underkonto a., f. Eks., Fæstningsudgifterne, se vi, at dertil er brugt i 1897—98 12,437 Kr., i 1898—99 10,874 Kr., i 1902—03 13,906 Kr. Jeg ved ikke, hvordan det forholder sig. Til Udkommando til Landbefæstningen brugtes i 1897—98 5,012 Kr., i 1898—99 8,028 Kr., i 1902—03 9,201 Kr., og til Inspektionsrejser i 1897—98 4,572 Kr., i 1898—99 4,164 Kr., i 1902—03 5,999 Kr., og saadan har jeg her for mig Specifikation ogsaa af Underkonto b. Jeg skal ikke gaa ind paa den nærmere Specifikation, som findes i Statsrevisorernes Betænkning, jeg vil blot sige, at Underkonto b. omfatter Dagpenge og Kantonnements-tillæg. Denne Underkonto androg i 1894—95 131,000 Kr., 1897—98 192,000 Kr., 1898—99 141,000 Kr., 1901—02 165,000 Kr., 1902—03 173,000 Kr. Det giver et aarligt Gennemsnit af 152,400 Kr. Men i Aar forlanges hertil 192,268 Kr.; det er en Forhøjelse af ca. 26 pCt.; men der er intet som helst oplyst i nogen som helst Henseende for Udvalget om, hvorfor denne Stigning har fundet Sted.

Nu nytter det ikke noget, at den ærede Ordfører siger: Ja, men det gør ikke noget med saadanne Stigninger, for tidligere, da det ærede Medlem for Ringsted — det er mig — var Ordfører for de militære Budgetters Vedkommende, har han sagt, at naar der paa saadanne Befordringsudgifter var en Overskridelse paa Regnskabet i Forhold til Budgettet, var det ikke noget at hæfte sig saa stærkt ved, fordi Overskridelserne paa saadanne Punkter kunde man ikke antage, at Krigsministeren havde gjort for sin egen Fornøjelses Skyld, for naar de planlagte Troppetransporter og lignende kom til at koste mere, end der var budgetteret, kunde Krigsministeren ingen Fornøjelse have deraf. Ja, det er rigtigt; det har jeg ogsaa sagt, og hvis derfor de her plan-

lagte Manøvrer og Lejrøvelser komme til at koste noget mere, end der er budgetteret, naar dette ikke skyldes, at der er foretaget andre end de planlagte Øvelser, kan det ikke være nogen Fornøjelse for Krigsministeren, for han faar ikke foretaget andre og flere Øvelser end dem, der ere planlagte. Men en anden Ting bliver det, naar selve Budgettet bliver højere, fordi det betyder, at der er lagt andre og mere vidtgaaende Planer og bliver foretaget andre og større Øvelser end dem, der kunde være planlagte med et lavere Budget. Og dersom vi gaa dertil, at vi sige: det er lige meget, hvad der er budgetteret, og ogsaa lige meget, hvad der regnskabsmæssigt bliver brugt, saa kommer den ærede Ordfører til at staa paa det Standpunkt, hvori han ogsaa er i god Overensstemmelse med den højtærede Forsvarsminister —, at han siger: Skidt være med det hele, det er lige meget, hvad det koster, naar bare Forsvarsministeren morer sig. Men det kan ikke hjælpe os, paa den Maade kunne vi ikke styre Finanserne her i Landet.

Jeg skal saa i Anledning af de Samraad, der have været afholdte, for det første det Samraad, ved hvilket der er forhandlet om fri Rejse for Soldaterne i Ferierne, blot udtale min Glæde over, om det kunde lykkes at komme dertil, at vore Soldater fik fri Henrejse og Tilbagerejse til Kasernen i Ferierne. Det vilde jo ikke komme til at koste Statsbanerne noget videre, og det vil være et stort Gode for vore Soldater, og min ærede Kollega i Finansudvalget, det ærede Medlem for Hornslet (K. Kristiansen) har jo ogsaa — jeg tror i 3 Aar i Træk — gjort sig til Talsmand for denne Sag, ligesom han har rejst den i Aar i Finansudvalget, og det maa jo være ham en stor Glæde det første Aar, han sidder i Finansudvalget, at kunne have den smukkeste Udsigt til at gennemføre denne Tanke.

Saa er der i et Samraad forhandlet om Sammendragning af samtlige Militæruudgifter. Jeg kan ikke nægte, at det vilde glæde mig, hvis vi snart kunde komme dertil, at samtlige Militæruudgifter bleve sammendragne under eet; saa vilde vi ogsaa slippe for den Slags højst uheldige — man maa ikke sige Forfalskninger, og det siger jeg altsaa ikke, men saadanne højst uheldige Skrifter som det, den højtærede Forsvarsminister har sendt ud i Verden. Jeg havde en Debat med den højtærede Forsvarsminister om denne Sag forleden Dag, og det endte med, at den højtærede